

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 542
din 15.10.2008**

Dosar nr.: 554/2008

Petiția nr.: 9961 din data 23.07.2008

Petent: T A

Obiect: aspecte privind modul de soluționare în justiție a cererilor petentului pentru recalcularea rentei potrivit O.U.G. nr. 12/2004 pentru completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1.T A cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. T C B , M P P , judecători în cadrul Curții de Apel Craiova, Secția Conflicte de Muncă

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează aspecte privind recalcularea rentei, potrivit O.U.G. nr. 12/2004 pentru completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 9961 din 23.07.2008, petentul arată că este veteran de război și consideră că prevederile O.U.G. nr. 12/2004 nu se aplică în mod legal și just pentru toți veteranii de război.

3.2. În acest sens, petentul susține că, deși prin sentința nr. 1765 din 10.10.2007 pronunțată de Tribunalul Gorj, Casa de Pensii Gorj este obligată să-i recalculeze renta, acesta nu beneficiază de sporul de 75% din solda de grad a unui sublocotenent, comparativ cu alți veterani de război.

3.3. Astfel, reclamatele, judecătore la Curtea de Apel Craiova, au interpretat cu rea-credință legea în dosarul său înaintat justiției, comparativ cu dosarul înaintat de reclamantul M. C, în care aceleași reclamate au interpretat cu bună-credință legea.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 9961 din 23.07.2008, în temeiul art. 28-32 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul Director a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 10450 din 05.08.2008, excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentului deoarece obiectul petiției viza interpretarea și aplicarea legii, atribut exclusiv al instanței de judecată, precum și legalitatea pronunțării unor sentințe judecătorești de către instanțele de judecată.

4.3. Prin adresa cu nr. 10450 din 05.08.2008, Colegiul Director a solicitat petentului să își prezinte propriile apărări față de excepția ridicată, până la data de 25.08.2006.

4.4. Petentul nu a răspuns solicitării adresate cu nr. 10450 din 05.08.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul arată că este veteran de război și nu beneficiază de sporul de 75% din solda de grad a unui sublocotenent, comparativ cu alți veterani de război. Astfel, petentul susține că toți participanții la război sunt veterani, indiferent de ordinele cu care au fost decorați.

5.1.2. Petentul arată că, deși prin sentința nr. 1765 din 10.10.2007 pronunțată de Tribunalul Gorj, Casa de Pensii Gorj este obligată să-i recalculeze renta, acesta nu beneficiază de sporul de 75% din solda de grad a unui sublocotenent, comparativ cu alți veterani de război. Neacordarea sporului se datorează deciziei nr. 1206 din 10.03.2008 a Curții de Apel Craiova prin care se modifică sentința mai sus amintită în sensul că respinge acțiunea, ca urmare admiterii recursului pârâtei, Casa Județeană de Pensii Gorj.

5.1.3. De asemenea, petentul arată că aceeași instanță de judecată s-a pronunțat diferit în cauze având același obiect. Din acest punct de vedere, petentul acuză purtarea abuzivă și discriminatorie a completului de judecată care

a pronunțat o decizie nefavorabilă comparativ cu decizia pronunțată în cauza vizând reclamantul M C

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că sesizarea petentului vizează aspecte privind modul de soluționare în justiție a cererilor sale pentru recalcularea rentei potrivit O.U.G. nr. 12/2004 pentru completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război. În acest sens, petentul invocă modul în care completul de judecată format din reclamate a soluționat cererile sale comparativ și contrar cu modul de soluționare al unor cereri similare.

7.1. **În drept**, analizând susținerile petentului și excepția invocată din oficiu, raportat la obiectul plângerii, Colegiul Director observă că, în exercitarea competențelor sale, este chemat să se pronunțe cu privire la aspecte corelative înfăpturii actului de justiție, în speță cu privire la hotărâri pronunțate de instanțe de judecată. Constituția României în art.1 alin.4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”.

7.2. Or față de acest aspect, Colegiul Director ia act de Decizia nr.322/2001 publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, prin care Curtea Constituțională reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor...prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.(1) din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se înfăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și

se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.”

7.3. Colegiul ia act de prevederile art.125 alin. 1, alin.2. și alin.3 din Constituția României care statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (vezi în acest sens hotărâre pronunțată în cauza Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

7.5. Astfel, în raport cu petiția, așa cum este formulată, Colegiul Director reține că în cauză sunt aplicabile principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil sau penal. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

7.6. Pe de altă parte, reținem că textul constituțional din art.129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

7.7. Colegiul ia act ca potrivit Legii nr.304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, art.7 că: „(1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. (2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea nr.328 din 25 august 2005 și publicat în Monitorul Oficial nr. 815 din 8 septembrie 2005 prevede în art.7 că: „Judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze

supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor” iar în art.8 „Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare.”

În același sens, Legea nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare art. 4 prevede că: „(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

7.8. Legea nr. 303/2004 prevede în art. 97 că: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. (2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin.1 nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

De asemenea, Legea nr. 317 din 1 iulie 2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, prevede în art. 44: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată”.

7.9. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu faptele care fac obiectul plângerii privind judecătorii care au pronunțat hotărârile în speță, C.N.C.D. neputând să adreseze instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul plângerii, cu privire la hotărârile pronunțate de instanțele de judecată;
2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite petentului T
domiciliul în .

A cu

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE MONICA - Membru

Data redactării 06.11.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

